

Chvála klasické stereo sestavy: Vincent CD S 1.1 + SV 121



Redakce 12.2.2007

Značku Vincent není třeba blíže představovat, již několik let sbírá chválu v testech, rozdělení vývoje v Evropě a výroby v Číně přináší (podobně jako Advance Acoustic, NADu a mnohým dalším) nižší náklady a pro kupujícího vítanou úsporu. Dodnes si dobře pamatuji na výborný dojem z testu CD6 a SV 236 (viz Stereo&Video 3/2003). Komponenty Vincent dostatečně znám, zajímavou a novou zkušenost představovala sestava doplněná o švédské reproboxy QLN 603 mk II, ale o nich se dočtete podrobně příště. S 1.1 ihned upoutá prvním dojmem pozornost – mezi konkurenčními, převážně nižšími přehrávači je i se svými 11 cm nápadný.

Při společném umístění se zesilovačem SV 121 (viz foto) budete z dálky tipovat, že nižší skříňka zesilovače patří spíše přehrávači, hodně klame totiž displej SV 121, ten není u stereo zesilovačů obvyklý. Prostor přehrávače je rozdělen plechovými příčkami na tři zhruba stejně velké komory, tedy žádný velký, společný prostor, stejné řešení znáte asi sami z podstatně dražších přehrávačů. Příčky jednak zvýší mechanickou stabilitu skřínky a navíc jsou citlivé obvody zpracování signálu odděleny od možného rušení síťového zdroje, analogová a digitální část je pěkně separována. Uprostřed je šuplík s pružně uloženou mechanikou pohonu disku (Philips VAM 1202), což chrání laser před vibracemi.

V levé části je důkladně pod plechem schovaný síťový zdroj s filtrem vstupního napětí a v pravé komoře vidíte obvody zpracování signálu. Síťovému zdroji dominuje mohutné toroidní trafo, cca 150 VA, použité záměrně s velkou rezervou vzhledem k odběru energie (chvála, další známka k příslušnosti k rodu „lepších přehrávačů“ – předimenzovaný zdroj a oddělené komory patří prostě k základům high-endu). Tím vším se vysvětluje nestandardní hmotnost, téměř **9 kg** současné přehrávače nemívají, i poloviční hodnota není běžná. Předimenzovaný síťový zdroj s několika stabilizátory nepotkáte často v této cenové kategorii, vyskytují se až u (mnohem) dražší konkurence. K blahodárnému vlivu stabilní skříně a vyšší hmotnosti přehrávače jen malá poznámka: rychle rotující disk zákonitě vyvolává různé rezonance, ty se všelijak tlumí, další obvody umí opravit chybně načtená data z laserové čtecí jednotky – ano, to vše pomáhá, ale nejlepší je prevence a právě těžký, stabilní přehrávač je osvědčená cesta: zde se parazitní rezonance jen tak snadno nešíří. Výšku skřínky způsobilo použití elektroniky ve výstupních zesilovačích, jde o malou dvojitou triodu 6N16. Pracuje s nebývale důkladně profitovaným a stabilizovaným napájením v budícím stupni, výstupní signál dále zesilují tranzistory **Hitachi**, podobné řešení najdeme například u přehrávače Musical Fidelity Tri-Vista, který je nepoměrně (zhruba 9 x) dražší.

Právě z tohoto hybridního řešení vyplývá, že se nekoná žádný „měkký elektronkový zvuk“. Smyslem bylo pozměnit spektrum zkreslení, kde jednotlivé harmonické (k2, k3, k4, k5) rovnoměrně narůstají se stoupající amplitudou výstupního signálu – a právě to vnímá posluchač jako přirozené. Řešení čistě tranzistorové se zpětnou vazbou vykazuje samozřejmě celkově nižší zkreslení, jenže poměr jednotlivých složek (k2, k3, atd.) nebývá v celém frekvenčním rozsahu zdaleka tak vyvážený, se stejnou společnou tendencí, jako u elektronek.

Kombinace **přehrávače S 1.1** a **zesilovače SV 121** nabízí vzácnou příležitost vliv elektronky snadno ověřit. S 1.1 má totiž tři páry (viz foto) analogových výstupů, 2 x cinchové (vhodné pro bi-amping) a především separátní výstupní obvod XLR. Elektronka pracuje jen pro signál vedený k cinch konektorům, zatímco symetrický signál zesilují jiné, čistě tranzistorové osazené obvody. Jako na zvalanou najdete u SV 121 také pár konektorů XLR symetrického vstupu (viz foto), stačí jen propojit obě cesty a pohodlně dálkou vstupy přepínat. Rozdíly při soustředěném poslechu uslyšíte, jde však jen o nuance, na bednách QLN 603 to bylo téměř, téměř identické, elektronku vlastně vůbec nevnímám, nenašel jsem ani náznak změkčení zvuku, spíše jsem slyšel malinké rozdíly v podání prostoru.



Obě varianty poskytnou skvělý, neutrální, dynamický a vyvážený zvuk s precizně podanými basy a přesnou lokalizací. Zásahu na tom má jistě i výborný D/A převodník 24 bit/96 kHz od **Burr-Brown**, který umí dekódovat i HDCD disky. Pokud takový disk začnete přehrávat, rozsvítí se modrá dioda – ale pozor, jen v případě, že je zvolená elektronická úroveň výstupního signálu maximální (displej ukáže hodnotu 26). To znamená, že úroveň signálu se reguluje ještě v jeho digitální formě. Přehrávač můžete propojit přímo s méně výkonným koncovým zesilovačem, hlasitost pak nastavíte dálkou S 1.1 – jen musíte myslet na to, že při každém zapnutí nastaví přehrávač automaticky vždy maximální úroveň. Ta je třeba před vlastní reprodukcí snížit, jinak bude pracovat koncový zesilovač na plný výkon a to nemusí vydržet ani sousedi, ani reproduktory.

Naštěstí poskytnete S 1.1 čas si to uvědomit: ihned po zapnutí nejde nic přehrát, rozsvítí se červená LED označená warm-up, zhasne po cca 20 s, až dosáhne elektronka provozuschopného stavu. S 1.1 nabídne též poctivě provedený separátní sluchátkový výstup s nezávislou regulací, vyzkoušel jsem ho s různými sluchátky (Sony MDR 10 a CD 450, Sennheiser HD 435 a 414, jejich rozdílné impedance odhalí u nedbale navržených sluchátkových zesilovačů rozdíly především v oblasti basů – při poslechu jsou potlačeny nebo úplně chybí) a prošel na výbornou. Ten se hodí, neboť zesilovač SV 121 sluchátkový výstup nemá. Přehrávač nepřečte záznamy na CD-RW, ale vzhledem k ceně CD-R se stejně už CD-RW moc nepoužívají. Pro porovnání byl tuningovaný Teac VRDS 25, Vincent stojí sice 3 x méně, takže to nebylo fér srovnání, ale Teac neumí dekódovat HDCD disky. Záznamy s HDCD na Vincentu byly hodně blízko reprodukci Teacu, ten měl i s nimi běžné 16 bitové rozlišení, zatímco Vincent S 1.1 ho zvýšil na 20 bitů. Když to trochu přeženu, tak u normálních disků byl poměr 75:100 ve prospěch Teac, u disků HDCD ale jen 90-95:100, těžko se to vyjadřuje, ale jde mi o ten poměr. Chci tím vyjádřit – 4 bity navíc HODNĚ Vincentu pomohly, škoda že záznamů HDCD mnoho není (zhruba 5 tisíc).

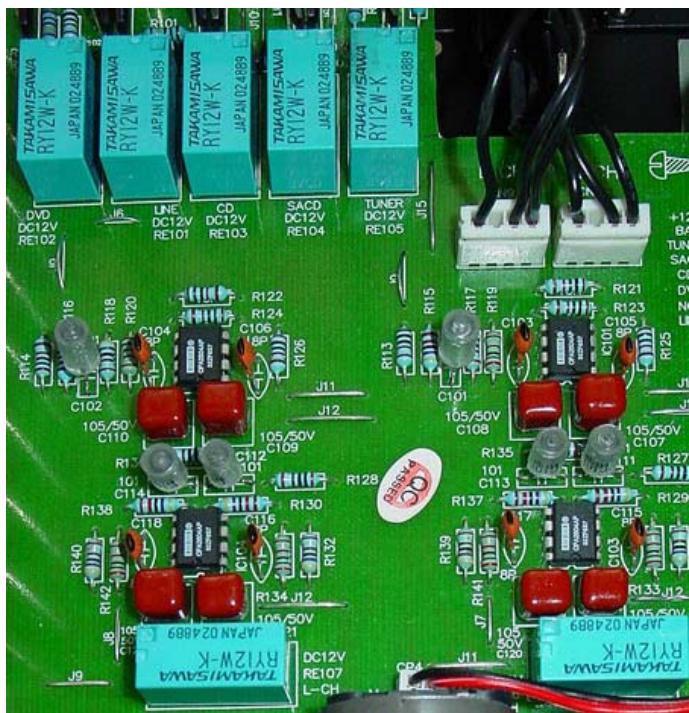


Ale i běžné CD přehrával Vincent velmi zdatně, přesná lokalizace, dobře podaný prostor i do hloubky, čisté hlasy zpěvaček i věrně podaná barva akustických nástrojů, realisticky působí i dozvuk nástrojů, prostě vzhledem k ceně samá chvála. Až po několika týdnech zaznamenáte při používání cinchového výstupu, že zvuk je trošičku příjemnější, neunaví ani po dlouhém poslechu, elektronka tam svůj úkol plní dobře! Zajímavou informaci přinesl srovnávací test časopisu Stereoplay (10/2005), Vincent získal za reprodukci CD formátu více bodů, než zhruba dvojnásobně dražší Denon DCD 2000 AE, ten však umí přehrávat i dvoukanalové záznamy na SACD a s nimi hrál lépe. Stejně ohodnocení jako S 1.1 mají například Rega Planet II nebo Atoll CD 100, oba znám, mají ovšem trochu vyšší cenu.

Vincent SV 121

Zesilovač rozhodně patří mezi hodně, hodně výjimečné. Nemyslím tím jeho displej, zobrazující jen název zvoleného vstupu (což považuji za zbytečný luxus, ovšem spolu s plochou celokovovou skříňkou působí moderně) nebo minimální možnosti zvuk upravovat. Nenajdete ovladač pro bilanci, ani tónových korekcí, výrobce se plně soustředil na vlastní úlohu zesilovače: přesně dle přání majitele zesílit vstupní signál, nepřidávat zkreslení ani šum, nezhoršit přeslechly mezi kanály a nepotlačit žádnou jeho část. Přitom zajistit lineární frekvenční průběh a stabilní výkon i při změnách impedance a fáze, které reálně reproboxy představují. Vincent si vybral náročné, technicky nekompromisní řešení: **plně symetrickou konstrukci**, zesilovač je sestaven v podstatě ze čtyř rovnocenných zesilovačů. Proto jsou uvnitř všechny součástky kromě dvojice síťových zdrojů (separátní pro levý a pravý kanál) čtyřikrát, každý kanál tvoří dvojice identických obvodů: jeden pro běžný a druhý pro invertovaný signál. Výhoda komplementárně symetrického zapojení je mj. účinné potlačení vf i nf rušení, toto "znečistění" hudebního signálu se na reproterminálech vzájemně vyruší, nevýhodou představuje nutnost dlouhodobého udržení identických vlastností dvojic obvodů a zdvojnásobení počtu součástek proti běžnému stereo zesilovači. Bohužel symetricky zapojené zesilovače se vyskytují stále vzácně, což je dáno vyššími náklady při výrobě. Občas sice zesilovač s vstupními konektory XLR uvidíte, ale v 99% je symetrický signál převeden hned za vstupem na běžný nesymetrický, proto většinou nezaznamenáte přesnější, věrnější reprodukci. Pouze je tím eliminován eventuální průnik vf a nf rušení do signálových kabelů, což někdy může také pomoci.

SV 121 naproti tomu nejen separátně ošetří kladné a záporné části signálu z konektorů XLR, ale důsledně převádí i signál z nesymetrických vstupů na symetrický, s nímž pak pracují všechny zesilovací stupně. To ze SV 121 tvoří bílou vránu nejen mezi cenově srovnatelnou konkurencí, mezi zesilovači s dvojnásobnou cenou budete těžko hledat, i za trojnásobnou cenu sotva něco objevíte. SV 121 je uvnitř rozdělen a odstíněn dvojicí příčných chladičů na tři komory, do kterých výrobce rozmístil jednotlivé obvody: vlevo sídlí toroidní trafo, dva síťové zdroje (usměrňovače spolu se zásobárnou energie ve formě elektrolytických kondenzátorů) a obvody pro dálkové ovládání, uprostřed čtyři moduly koncových zesilovačů a vpravo vstupní část.



Za konektory vidíte pětičky vysoce kvalitních japonských relé **Takamisawa** (viz foto), nesymetrický signál převádí drahé IO firmy Burr-Brown na symetrický, hlasitost reguluje čtyřpatrový potenciometr ALPS s motorickým pohonem (kde každá dráha zesiluje samostatně každý ze zesilovačů). Výrobce udává výkon 2 x 80 W, v testu Stereoplay naměřili 2 x 98, nejde o (bohužel dosti časté) příkrášlování údajů. Důkaz o povedené konstrukci podá údaj odstupů rušivých signálů, deklarovaných 90 je solidní, ve skutečnosti naměřili v testu vynikajících **106 dB**. U běžných reprosoustav s citlivostí kolem 88 dB i když budete poslouchat 5 cm od výškového reproduktoru, neuslyšíte nic, prostě ticho. A to není běžné, ověřte si to sami, hlasitost vůbec není třeba vytáčet, nechte ji na obvyklé hodnotě a v 90% slabý šum z těsné blízkosti zaznamenáte!

Frekvenční průběh i zkreslení jsou jako z učebnice, Vincent zaslouží velkou pochvalu. Činitel tlumení dosahuje 164 a 56 na 100 Hz, respektive 10 kHz – to prozrazuje, že výkon bude velmi stabilní. Vzadu najdete čtyři zlacené výstupní terminály pro reprosoustavy, nejde připojit pár kabelů pro bi-wiring, pro zájemce nabízí Vincent kabel zapojený do V – měl jsem ho k zesilovači půjčený – ostatně výběr takto zapojených bi-

wiringových kabelů je široký. Četl jsem i názor, že je to lepší nejen kvůli kontaktům, nýbrž i definovanému odstupu obou kabelů jednoho kanálu, u levnějších zesilovačů nemusí být zcela uspokojivě vyřešeno propojení páru A + B terminálů, atd. SV 121 nabízí kromě výstupu pro magnetofon též výstup (pre-out) pro případný bi-amping, nebo můžete připojit subwoofer, vhodně sladěný s reproboxy a optimálně umístěný pomůže i při stereo reprodukci. O špičkové kvalitě skříňky složené z ocelových plechů a čelního hliníkového panelu z kartáčovaného hliníku není třeba psát, její vyšší hmotnost spolu s pořádným trafem a masivními alu-chladiči potlačí nežádoucí chvění (mikrofonie) elektronických součástek. Kolem potenciometru je obvyklé mezikruží s čísly, protože jde hlasitost regulovat i dálkou a z místa poslechu by nebylo zřejmé, jak je aktuálně potenciometr nastaven, přidal Vincent do něj červenou ledku a tak vidíte jeho pozici i z několika metrů. Maličkost, mnoho výrobců na to však zapomíná.

Jeden ze šesti vstupů volíte levým ovladačem s nekonečným během (Alps), jeho název vidíte na displeji dobře i z místa poslechu. Dálkou to jde díky relé mnohem rychleji, oceníte to při posuzování vlivu kabelů, nebo například porovnávání zvuku CD přehrávačů. Protože jsem měl přístroje Vincent delší dobu k dispozici, zkusil jsem porovnávat. Jednak elektronku vs. tranzistory v přehrávači (cinchové vs. XLR výstupy) a také samotné kabely.

K přehrávači dodává Vincent (to nebývá zvykem, většinou v krabici najdete jen obyčejné tkaničky) kvalitní kabel s poctivě provedenými konektory. Ten zvítězil nad podobnou tkaničkou bleskově 10:0 za tři minuty. Vyrovnaný soupeř byl až Oehlbach XXL (zhruba za dvě tisícovky před 10 lety), zapůjčený kabel Vincent s postříbřenými kontakty byl prakticky stejný, jen trošku více přidal prostoru na hloubce. Supra EFL-ISL 25th Anniversary ale poskytl ještě více zážitků (skóre 7:3), stojí také přibližně dvojnásobek Oehlbacha. Překvapivé bylo, jak dobře byly i drobné nuance mezi kabely s připojenými reproboxy QLN 603 mkII slyšet.

Další překvapení čekalo při porovnávání **elektronka vs. tranzistor**. K dispozici byly kabely Vincent v provedení XLR i cinch, výhodou byly shodné parametry obou kabelů: odpor 66 miliohmů/m a indukčnost 135 pF/m. Rozdíly maličké, téměř zanedbatelné, viz popis přehrávače. Nižší, než mezi kabelem z příslušenství přehrávače a Oehlbachem XXL. Proto kabel z příslušenství můžete s klidným svědomím používat. Zesilovač byl prakticky celou dobu spojen s přehrávačem S 1.1 a reproboxy QLN. Poskytuje sestavě výborný, mimořádně čistý poslech, vzhledem k ceně pozoruhodný, před koupí bude vhodné zvážit, zda nebude chybět předzesilovač pro gramofonovou přenosku či tónové korekce a balance (posluchačům komerčních rádií by jistě prospělo ubrat basy a trochu i výšky, při přehrávání starých kazet či pásků naopak pomůže výšky přidat a basy mírně ubrat, ale především záleží na bednách a na tom, jak působí akustika místnosti). SV 121 může bez obav být vhodným partnerem i dražším, povedeným regálovkám, například B&W 805, Dynaudio Focus 140, Elac BS 204.2, JM Lab Profile 908 či 907 BE nebo Xavian XN 185 II. Sestava **Vincentů + QLN** je vyvážená, vítaný konkurent známějším firmám. Nemá sice společné dálkové ovládání, nabízí ale vzhledem k ceně pozoruhodně mnoho, reprodukce hudby se od běžných sestav DK posune o pěkný kus dál, působí hodně radosti.

Přehrávač Vincent S 1.1

- cena: 22 990 Kč
- rozměry: 430 x 106 x 330 mm
- hmotnost: 8,5 kg
- frekvenční rozsah: 10 Hz – 20 kHz (+/- 0,5 dB)
- odstup od šumu: více než 95 dB
- zkreslení: 0,003%
- přeslech mezi kanály: více než 90 dB

Zesilovač Vincent SV 121

- cena: 24 990 Kč
- rozměry: 430 x 95 x 380 mm
- hmotnost: 10 kg
- výkon: 2 x 80 W / 4 Ohmy
- frekvenční rozsah: 20 Hz – 20 kHz (+/- 0,5 dB)
- odstup od šumu: 90 dB
- zkreslení: menší než 0,1 % (1 kHz/1 W)

(Stanislav Malý)